روز مهندس...

امروز صبح که بیدار شدم، از روی حال وهوای فضای مجازی و پیام‌ها فهمیدم باز هم روز مهندس شد و موعد ارسال پیام‌های تکراری: «یا راهی خواهم ساخت و...!»

کی گفته هر کس یه برگه داشت که توش واژه مهندس ذکر شده بود، مهندسه؟ کی گفته باید به همه کسایی که اسم رشته‌ای که توش چند واحد درس پاس کردن، عنوان مهندسی داره، تبریک گفت؟

من سعی می‌کنم به روش خودم ادای احترام کنم، تمام‌قد بایستم و کلاه از سر بردارم، به نشانه‌ی ادب و احترام به:

- تمام کسانی که سعی کردن، روش و اجرای کاری رو بهینه کنن.
- تمام کسانی که همیشه سعی کردن، به بهینگی حال‌حاضر قانع نباشن، نگن حالا که داره کار می‌کنه دست بهش نزن...
- تمام مردان و زنان، بگذارید تأکید زیادی روی زنان داشته باشم، که با تمام کلیشه‌ها، نابرابری‌ها، پیش‌داوری‌ها، محکوم به تلاش مضاعف بودن و هستن؛ که روش‌های حل مسئله رو به خوبی یاد گرفتن و هر روش بی‌ربطی رو برای حل مسئله به‌کار نبردن... حتی اگر زیر فشار رئیس و مدیرشون بودن...
- تمام زنان و مردانی که بر سر اصول مهندسی ایستادن و پایداری کردن و تن به منویات هر مدیر کوتوله‌ی دولتی و هر مدیر شومَن/شو وُمَن خصوصی ندادن.
- تمام افرادی که به فکر مهندسی مسئله بودن نه سنگین کردن رزومه‌ی شخصی و شوآف با اسم تکنولوژی‌ها و روش‌هایی که برای محصول و خدمت و تیم و سازمان، بهینه نبودن ولی برای خودشون اسم و رسم و دادار دودور داشت...
- برای مردان و زنانی که به دانش، مهارت و تجربه رو از دیگران دریغ نکردن... کسانی مثل:
  - اونایی که از وقت شخصی‌شون برای توسعه کُدباز وقت گذاشتن...
  - اونایی که ویدیو رو برای شمارگان دنبال‌کننده‌ها و بیننده نساختن، برای یاد دادن فروتنانه و انتقال ارزش ساختن...
  - صابر راستی‌کردار که امیدوارم در آرامش باشه، که این متن و هزاران متن هزار بار ارزشمندتر، به هنر و «سخاوت» او خواناتر و زیباتر شد.
  - وحید نصیری و سایر بلاگ‌نویس‌های فنی که سال‌ها بی‌چشمداشت، و طور مستمر تلاش کردن محتوای مفید و دست اول، و پروژه‌های کدباز خوب، دست مخاطب فارسی زبون برسونن.
  - اونایی که می‌تونستن انگلیسی بنویسن و جامعه مخاطب وسیع‌تر، جای رشد بیشتر و... رو تجربه کنن، ولی شرایط جامعه فارسی‌زبانان رو دیدن و ترجیح دادن حتی برای اون تعداد قلیل و اندک مشتاق یادگیری، که به هر دلیلی براشون مطالعه منابع دست اول انگلیسی ساده نیست، محتوای «ارزشمند» فارسی تولید کنند، نه کسانی که برای دکون باز کردن هر یاوه و لاطائلاتی رو فقط نشر دادن...

- برای اونایی که با حوصله و صبر و فروتنی به پرسش‌های افراد پاسخ دادن، اینقدر صبورانه و فروتنانه بارها پاسخ دادن که فرد مقابل احساس مزاحمت و معذب بودن نکنه. نه کسانی که با تکبر طوری برخورد می‌کنن که انگار کسی هستن...
- برای کسی که نه لباسش شکل مهندس‌هاست، نه توی عنوانش مهندس داره، ولی تمام دغدغه‌اش آموزش و ارتقاء کودکان جایی است که مهندسی آخرین دغدغه‌ی محیطشونه. بله، برای اسماعیل آذری‌نژاد که متمرکز و مصمم و صبور داره تلاش می‌کنه کودکان یکی از محروم‌ترین نقاط کشورمون رو آموزش برنامه‌نویسی و رویاپردازی و شاد بودن بده...
- برای مهندس میرزاخانی که نه تنها دختری افتخارآفرین در دامانش پروش یافت، بلکه سعی کرد چندین دهه، توان‌یابان کشورمون رو توانمند و مستقل کنه با آموزش و مهارت‌آموزی، که اگر این جزئی از ماحصل‌های نگاه مهندسی نباشه، مهندسی ارزشی نداره...
- برای اون آقا و خانم مهندسی که وقتی محصول نرم‌افزاری رو تحلیل، معماری و تولید می‌کرد، همه مخاطبین رو در نظر داشت، Accessibilty رو فانتزی و شوآف نمی‌دونست، وظیفه و مسئولیت‌پذیری خودش می‌دونست.
- برای اونایی که برای خوش‌آمد و آمارسازی و عددآفرینی مدیران ابله و کوتوله، به انبوه سامانه‌ها، سامانه اضافه نکردن و به نابسامانی ناشی از سامانه‌ها نیافزودن...
- برای اونایی که اگر باور داشتن ارزش‌آفرینی و مانایی‌شون در خاک و هوای دیگری است، هجرت کردن و به فکر تداوم و تعمیق مهندسی‌شون بودن، برای جهان بهتر، برای مردم زمین!
- برای اونایی که مهندسی‌شون بوی دغدغه‌ی این زمین نحیف و رنجور می‌ده، حتی اندکی گرمایش و انرژی کمتر با بهینگی کُدهاشون رو اولویت می‌دن...
- برای تمام مادران و پدرانی که شاید پیشوند مهندس نداشتن، ولی تربیت بچه‌هاشون رو طوری پیش بردند که فرصت خارج از چارچوب فکر کردن و روش‌های بهتر اندیشیدن رو تجربه کنند...
- و نهایتا برای اون آقای مهندسی که از راهش، که بهبود وضعیت بود، باز نگشت، حتی در این ۱۵ سال.

⚠️ دوست نداشتم برای توصیف افراد عوضی و مخرب جامعه از فونتی که صابر راستی‌کردار برای نوشتن از خوبی‌ها مهندسی کرده بود استفاده کنم، لذا برخی کلمات با فونت زشت آریل نوشته شد.

امین مصباحی

یکشنبه - ۵ اسفند ۱۴۰۳